

Attaché Wojskowy P. P.

w Sztokholmie

N II 6

Sztokholm dnia 17 lutego 1920 roku.

TAJNE

o agitacji niemieckiej
w Szwecji

Do
Naczelnego Dowództwa Oddział II
W W A R S Z A W I E .

Zeznając swoją teraźniejszą bezsilność i uznając fakt podpisania pokoju Versalskiego, Niemcy starają się drogą propagandy i wyzyskaniem błędów Ententy pozyskać sympatje neutralnych państw, licząc, że na zebraniu Ligi Narodów będą mogły żądać rewizji traktatu pokojowego.

Na razie główne ciosy niemieckiej agitacji są skierowane przeciw Francji, przedstawiając ją jako największą gwałcicielkę zasad sprawiedliwości.

Dla tego celu Niemcy wykorzystują wszelkie nadające się sposobności, a w szczególności ostatnie wypadki w Środkowej Europie, przedstawiając je w świetle znacznie powiększonym.

Ostatnio głównymi czynnikami dla takiej akcji służyły.

I/ klęska głodowa i nędza w Wiedniu, szczególnie w stosunku do dzieci.

Przedstawiając groźną sytuację dzieci wiedeńskich, Niemcy wywołali wśród Szwedów szeroką akcję dobroczynną. Wielokrotnie odbywały się kwesty uliczne na dzieci i na studentów, zbierano pieniądze i ubrania, urządzano specjalne przedstawienia w teatrach i kinematografach; akcja ta nie ograniczyła się do Sztokholmu a rozpowszechniła się po całym kraju. Rezultat był ten, że wszelkie dobroczynne komitety zyskały wielkie środki pieniężne i materialne, z drugiej zaś strony akcja powyższa prowadzona publicznie wzbudzała litość do zwyciężonego i rozgoryczenie do zwycięzcy.

II/ wstrzymanie jeńców niemieckich we Francji było wyzyskane jako pogwałcenie traktatu pokojowego.

III/ ograniczenie w uzbrojeniu Niemiec jest przedstawione jako

PILESDAW
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

nieczynnawanie przez Ententę całej niebezpieczności najazdu bolszewickiego, co wobec Polski, która jest jeszcze za słabą i niepewną grozi rozpowszechnieniem się po całej Europie.

Bijąc nato Niemcy wzmacniają w szwedach sympatje do siebie.

IV/ spadek waluty niemieckiej przepiguje się konsekwencji poweckich
koju wersalskiego, a ponieważ wiele kapitałów ulokowanych jest w Niemczech, więc społeczeństwo szweckiego chciałoby widzieć Niemcy jaknajprędzej ekonomicznie odbudowanemi.

V/ wydanie eks cesarza Wilhelma, jak i przestępców wojny było wyzyskane przez tutejsze dzienniki, które poświęcały tej sprawie całe szpalty. Po otrzymaniu wiadomości o odmownej odpowiedzi Holandji, niektóre dzienniki umieściły wielkimi literami na pierwszej stronie „Eviva Hollandja”. Gazeta zaś Aftonbladet przez długi czas umieszczala ankietę w kwestji czy należy wydać Wilhelma? W ankiecie tej brali udział nawet wojskowi i figury urzędowe, zbyteczne jest zaznaczyć że wszyscy wypowiedali się, w mniej lub więcej ostrej formie, przeciw wydaniu Wilhelma.

Szef tutejszego biura niemieckiej propagandy pan Stieve, mocno zadowolony z takiego obrotu sprawy, wyraził się: „żądanie wydania Wilhelma sprawiło więcej niż dwa lata normalnej propagandy”.

m. p. R e s p a l d i z a
p o d p u k k o w n i k

2.

Attaché Wojskowy P.P.

Sztokholm dnia 17 lutego 1920 r.

w Sztokholmie

N 118

T A J N E

Biuro wywiadowcze niemieckie
w Sztokholmie.

Do
Naczelnego Dowództwa Oddział II

W W a r s z a w i e .

Z wiarogodnego źródła dowiaduje się, że w czasie wojny i aż do końca 1919 roku, funkcjonowało w Sztokholmie specjalne niemieckie biuro wywiadowcze, na czele którego znajdował się pan G. Schetto, który ukrywał się pod nazwiskiem Sørensen. W biurze tem pracowali też: p. Meyer - dyrektor tutejszego Grand Hotelu, p. Sandberg i Bichert - urzędnicy tegoż hotelu i kupiec Lehman.

Biuro te z powodu braku środków i strasznie niskiego kursa marki niemieckiej jest od pierwszego stycznia zamknięte i obecnie jest w stanie likwidacji. Pan Schotte znajduje się w Niemczech, z kądem ma zamiar nadal kierować szpionażem.

Część biura pozostanie i nadal będzie funkcjonować, na czele będzie się znajdował niejaki Koux, który stara się obecnie o uzyskanie jako pracowników, już wymienione osoby. Ajenci biura mają pobierać stałe wynagrodzenie plus pewne każdorazowe wynagrodzenie za przyniesione wiadomości.

m. p. R e s p a l d i z a

podpułkownik.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

4.

Attaché Wojskowy P.P.
w Sztokholmie
N II7

Sztokholm dnia 17-go lutego 1920r.

TAJNE

o nominacji von Luziusa
do Rzymu.

Do
Naczelnego Dowództwa Oddział II
w W a r s z a w i e .

Jak dowiaduje się, główną przyczyną zawodu jakie napotkało mianowanie von Luziusa przedstawicielem Niemiec do Rzymu - jest to że obecny przedstawiciel Anglii w Rzymie, pan Buchanan, był poprzednio ambasadorem angielskim w Petersburgu i jeszcze od tego czasu zachował wrogie usposobienie do swego, wówczas, niemieckiego kolegi; podobno on to wystąpił energicznie przeciw kandydaturze Luziusa.

Szef tutejszego biura niemieckiej propagandy, pan Stieve, wyraził się, że jeżeli Luzius nie pojedzie do Rzymu to będzie on wyznaczony przedstawicielem Niemiec do Moskwy, gdy wznowią się stosunki dyplomatyczne z Rosją, przez wzgląd na dobre stosunki, które łączą Luziusa jak z bolszewikami tak i z innymi warstwami społeczeństwa rosyjskiego.

m. p. R e s p a l d i z a
p o d p u k k o w n i k .

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York